

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 40. Alexander V potitur Roma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-66293

Sæcul. XV.
A. C. 1409.

ter prædicebat, Gregorium solum manus-
rum Papam; & publice contendebat, Pa-
pam non posse suam relinquere sedem si-
ne salutis æternæ damno; editisque ju-
ramentis Gregorium non teneri. Sic Pa-
pæ isti blandiebatur convictor suus. Gre-
gorius consensu triremi delatus in Apru-
tium, Cajetæ sub tutela Regis Ladislai
hærebat. Curia illius erat infrequens:
ad eam parum pecuniæ afferebant, qui
gratias postulabant: & partes illum suæ
Regis metu potius, quam sponte vene-
bantur.

§. XL.

Alexander V potitur Roma.

Papa Alexander adhuc Pisis agebat;
cum illud advenit Rex Siciliæ Ludo-
vicus II ex Andegavensi prosapia, magno
honore acceptus a Papa, & Cardinalibus,
præsertim Gallis. Junxit se illi Baltha-
sar Cossa Cardinalis Diaconus de S. Eu-
stachio tum pontificius apud Bononien-
ses Legatus: ac Ecclesiæ copiæ una cum
regiis sub medium Septembrem transfere-
in Hetruriam, & S. Petri patrimonium:
ubi cunctæ urbes, arcesque ad Eccle-
siam pertinentes Alexandro se submitte-
bant. Rex Ludovicus, & Cardinalis Le-
gatus Romam usque progressi castellum
S. Angeli obtinuerunt per Paulum Ur-
finum,

c. 52.

finum, multasque arces alias rebellibus ^{Sæcul. XV.}
ademerunt. Sub finem Octobris Papa A. C. 1409.
Pisis funesto morbo foedari coeptis Pisto-
rium, dein Bononiam venit.

§. XLI.

Imbecillum Alexandri regimen.

Cardinalis Balthasaris Cossæ consilia, vel
potius imperia omnino sequebatur
Alexander. Per sui pontificatus curri-
culum emendabat nihil; placere omnibus
studebat; & vix aliquid cuicunque pe-
tentι denegare poterat. Ita, ex quo Pa-
pa fuit, amplissima curiæ suæ munera
depressit, ac sine necessitate ulla multipli-
cavit, postulantium importunitati cedens.
In beneficiis conferendis prodigus nec dif-
ferentiam hominum, nec formulas ordi-
narias, cum gratias concederet, respi-
ciebat, rerum agendarum usu carens.
Et vero Theologum, ac Oratorem sacrum,
non Jurisperitum suisse illum cernimus.

Causidicorum actiones in senatu pu-
blico alii Papæ saepenumero auscultave-
rant; ipse rarissime audiebat. Interdum
libellis supplicibus sibi traditis alios sub-
scribere nomen jubebat suum; & suppli-
cationum suo chirographo munitarum in-
dices in addictos sibi Clericos per se
ipsum distribuebat: cum illos Pro-Can-
cellarius inter litterarum Apostolicarum

Abbre-

c. 51.